

O pravih duhovnikih, zdravnikih in pastirjih

Svetloba in tolažba za slabiče:

1 Tako piši majhno besedo, polno višje tolažbe za dušo, ki je tu stalno bolnega srca in si ne zna, v njeni slabosti, bodisi svetovati in še manj pomagati. Kot taka se je vdela v razpoko brez Mojega nasveta in brez izrazitega hotenja boljšega dela cerkvenega duhovništva skozi nepotrebno spoved (ali prav cerkvenega, duhovniškega ali doktrinarnega vpliva), katera je iztisnjena iz njegovega mehkega srca, naredila zelo stiskajočo hudo stvar. S tem se enači z bolnikom h kateremu prideta dva zdravnika, ki sta si nasprotna, ker se manjši naslanja na večjega, ker nima nobenega vpogleda na način in postopke, s katerimi večji zdravi z veliko lahkoto in varnostjo svoje bolnike; medtem pa predpostavlja, da poseduje samo on prava univerzalna zdravila, katera samo in edino morejo pomagati, vse drugo je ničevo in prekletost!

2 Tej bolnici reci, da sem samo Jaz edini in pravi zdravnik in lahko svobodno pomagam, če Jaz hočem in da ne bom pustil Sebe nikoli več zvezati od kakršnega koli čemernega majhnega duhovnika, kateremu leži na srcu bolj zamišljena oslabitev duhovniške avtoritete kot pravo duševno zdravje njegovih tako imenovanih "spovednih otrok".

3 Glej, taki najemniki ne pripadajo Moji čredi! Taki zadržujejo volkove pred ovci samo zaradi volne, ne pa zavoljo duhovnega življenja ovc samih! "Pravi pastir" nasprotno pase in varuje ovce zaradi njihovega življenja, ker so njegova last in skrbi manj zaradi volne, dobro vedoč, da bo življenje, če bo pridobljeno, tudi gotovo prineslo s seboj volno!

4 O poglej, taki samo ven iz Mojega velikega stvarstva! Glej, vse to obstoja iz Moje ljubezni in modrosti, usmiljenja in milosti. Ali misliš, da Jaz delam to le zaradi zamišljene duhovniške moči in dopustljivosti in obnavljam tako Zemljo in vse brezštevne svetove, vzdržujem in povsod naseljujem z ljudmi? Ali moram Jaz mogoče vprašati nekega duhovnika za dovoljenje in za nasvet, s kakšno svetlobo naj obdarim Sonce in kdaj naj vzhaja in zahaja? - Ali se je kateri duhovnik dal z Menoj pribiti na križ? - Ali niso prav tedaj to Moji duhovniki storili Meni in Me sramotili, kot da bi bil za hudiča nasproten njihovemu namišljenemu Božjemu kraljestvu, ki je pod takimi najemniki postalo bolj Satanovo kraljestvo in sedaj je delno zopet to!?

5 Ali, če človek živi, ali živi iz Mene ali iz duhovnikov? - Rečem ti, da sem Jaz povsem prost in čez vse mogočni Gospod, Bog in Oče in nisem niti najmanj odvisen od duhovništva in morem Sam komur koli odpustiti njegove grehe, kateri se spokorno obrača v vsej ljubezni k Meni; kajti Jaz sem tudi Gospod. Čez vse grešnike! Če Jaz hočem nekomu odpustiti njegov dolg, zaradi njegove sprostitev, glej, Jaz ne vztrajam na neki neumni osnovi pridržane odveze nekega "hoteno skrbnega" domišljavega duhovnika!

6 Kajti resnično, če bom Jaz skoraj kmalu prišel, Me bodo psi in mačke prej spoznali kot taki vladanja željni duhovniki, katerim je bilo tako ali tako le do volne, toda nikoli

ali zelo redko za življenje samo!

7 Če pa ti kateri koli duhoven ne bi hotel dati njegove malo pomembne odpustitve, pojdi k drugemu, tretjemu itd. In če ne bi našel nikogar, ki bi ti odpustil, potem pridi samo v zaupanju k Meni in pomisli na izgubljenega sina in bodi prepričan, da bom Jaz kot pravi, sveti, najboljši Oče Moje otroke gotovo sprejel prej kot vse brezsrčne najemnike v Mojo hišo in srce z odprtimi rokami!

8 Zato hodi brez skrbi v tebi in Mi sledi! In Jaz te gotovone bom nikoli pustil propasti! - Obračaj tvoje otročiče pridno in skrbno k Meni, in Jaz bom pri tem stal tebi ob strani! Misli, da je Gospod vsega stvarstva tudi še bolj Gospod duha in more narediti, kar hoče!

9 Glej, Jaz te vodim in te bom vodil vedno! Zato ne skrbi tako zelo slepim vodičem! Amen! To rečem Jaz, tvoj ljubi, dobri Oče, blagoslavljač te, Amen, Amen!!!

Nebeški darovi 1, str.219, (Jakob Lorber) 26.1.1841

December 1996 Rudolf Arh